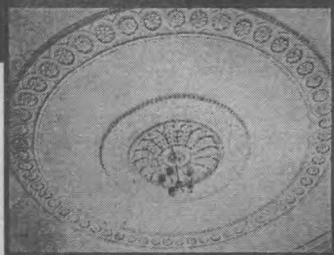

Щойм озвеніли срібло і кришталі...

Гості Млинова з приємністю відзначають чудовий природний ландшафт містечка. А хто відвідав найкрасивіший куточок Млинівщини – графську садибу Ходкевичів – вражені ще глибше. Очевидно, якраз через неповторну красу краєвидів, які відкривались у всіх напрямках, зумовили Ходкевичів будувати садиби саме у Млинові на високому березі Ікви. Так на початку вісімдесятих років XVIII століття на околиці селища розпочалося формування великого палацово-паркового ансамблю епохи класицизму.

Багато літ минуло відтоді, давно немає самого палацу, а до наших днів на території парку зберігають пам'ять про минуле лише три будівлі: флігель або офіцина (пам'ятка архітектури національного значення), де нині розташований краєзнавчий музей, руїни «філософського будиночка» та темплію або «літня ідальня». Саме темплію, незважаючи на плин років, зберігає неповторну витончену красу. Стиль романтизму позначився на архітектурі цього будинку. Побудований він із трьох частин, які гармонійно доповнюють одна одну. Найменшою і найнижчою була північна частина. Фундамент павільйону мав вигляд видовженого прямого кута, у довшу південну стіну якого була вмонтована ротонда. Головний корпус був у рамках пілястрів. У 1816 році передня частина будинку містила сіни та сходи, а також круглу музичну залу. Суфіт зали спирався на стійку. Звуки музики через два люки в су-

фіті передавалися до зали верхньої, де перебували слухачі. Зала, що слугувала як літній салон, мала прекрасну мистецьку декорацію, яка, незважаючи на двохсотлітню давнину, збереглася до наших днів (див. фото). Тонка, якісно виконана робота майстрів та зодчих вражає своєю вишуканістю і прекрасним гіпсовим ліпленням. Саме цей павільйон став центром кіноподій фільму «Сліпий музикант». Спочатку режисер Т.Лукашевич побувала тут сама, аби переконатися у придатності приміщення, а переконавшись, вирішила основну частину зйомок провести саме у круглій ротонді павільйону...

Багато літ павільйон самотньо стоїть край дороги, обшарпаний вітрами, обмитий дощами: мабуть, «із захватом згадує» своє славне минуле та з сумом вдивляється у своє майбутнє. На жаль, це приміщення не віднесене до архітектурних пам'яток, а тому й не мало необхідного догляду. Проте нині дирекція Млинівського державного технікуму ветеринарної медицини капітально ремонтує будівлю, завдяки чому вона збереже свою оригінальну красу та неповторність...

Вікторія ЯСЕНЧУК,
молодший науковий
працівник Млинівського
краєзнавчого музею.